

[Justitsministeren]

Hr. Ole Espersen spurgte, hvad dette forslag gav af besparelser. Jeg nævnte også under anden behandling, at hele forslaget vil betyde væsentlige administrative lettelser, vil give merindtægter, og at det også vil betyde besparelser. Alt det vil hr. Ole Espersen erindre fra andenbehandlingen af forslaget, men hertil kommer, at det vil indebære en aflastning af landsretten, der vil få mulighed for at prioritere andre sager, hvilket efter min opfattelse også er hensigtsmæssigt ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt.

Dette forslag har efterhånden været underkastet flere behandlinger i Folketinget. Det var en genfremsættelse fra min side, og jeg er glad for, at der nu ved tredje behandling er et flertal for at få det gennemført med de forenklings- og afbureaukratiseringskonsekvenser, det har, og med den økonomiske gevinst, der ligger i det, uden at det går ud over retssikkerheden.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Arne Melchior og til hr. Kofod-Svendsen for den tvivl, de har bragt ind ved tredje behandling, og også takke for, at både hr. Kofod-Svendsen og hr. Arne Melchior er indstillet på at se, hvilke virkninger dette efter vores opfattelse temmelig katastrofale lovforslag vil få.

Jeg savner en stillingtagen fra Det Radikale Venstres og fra andre ordføreres side til hr. Ole Espersens citat af Vestre Landsrets udtalelse om, at ankebegrænsningen ikke som foreslået kan afhjælpes af en dispensationsordning. Dels viser landsrettens erfaring, at det generelt ikke lader sig gøre på forhånd at foretage en sikker vurdering af appelsagers udfald, og dels kan der i den enkelte sag – og det er måske ikke uvæsentligt – blive fremført nye påstande, anbringender eller beviser under appellen, som fører til et ændret resultat. Det er temmelig afgørende, at der under ankesagen er mulighed for at fremføre nye påstande, anbringender osv. Hr. Arne Melchior og hr. Kofod-Svendsen har ikke taget stilling til, at der deri ligger en afgørende retssikkerhedsmæssig svækkelse. Om netop det meget sympatiske, hr. Arne Melchior giver udtryk for, at der ikke må herske tvivl om den enkeltes retslige stilling, siger landsretten lige præcis, at det kommer der nu til at blive alvorlig tvivl om.

Hr. Glistrup siger, at dommerne træffer deres afgørelse ud fra en politisk opfattelse. Hr. Glistrup er en overraskelsesmand. Det synspunkt var meget populært i begyndelsen af 1970'erne i kredse, som tilhørte Kommunistisk Arbejderparti og DKP, ML, altså Danmarks Kommunistiske Parti, Marxister og Leninister, og gik under navnet stamokapteorien, teorien om den statsmonopolistiske kapitalismes indretning. Det er interessant, at hr. Glistrup bruger et analyseapparat fra den tid, men overraskelsesernes tid er åbenbart ikke forbi.

Hr. Kofod-Svendsen refererede til, at der ikke bliver tale om absolutte ankebegrænsninger, og det gjorde justitsministeren også. De kriterier, hr. Kofod-Svendsen refererede, er i realiteten de samme kriterier, der gives fri proces efter, og det er bestemt ikke nemt at få fri proces. Mig bekendt er antallet af bevillinger til fri proces faldet. Det er måske væsentligt at notere, at når man fra ministerens side argumenterer på den facon, lægges der faktisk op til en alvorlig begrænsning i mulighederne for at anke igennem det bevillingssystem, som ministeren introducerer.

Jeg skal afslutningsvis sige, at ministerens betragtninger over, at han er glad for, at der nu er et flertal i Folketinget for lovforslaget, kan vel ret beset kun skyldes, at ministeren ikke ved, hvad retssikkerhed er for noget, og at ministeren er glad for at få noget igennem Folketinget, fordi han nu engang er minister og det er en ministers opgave at få vedtaget de lovforslag, han fremsætter i Folketinget. Det er pauvert!

Glistrup (FP):

Til hr. Leif Hermanns orientering skal jeg oplyse, at det afgørende ikke er, hvem man er enig med, men hvad man er enig om. Ethvert menneske har gode og rigtige tanker. Hvis en stalinist, en DKP'er, en nazist, en ANC-terrorist, en sandinist, en Pinochettilhænger, eller hvem det nu ellers kan være, siger noget rigtigt, skal man da selvfølgelig være enig med ham og ikke have en modsat opfattelse, fordi man på andre områder er uenig med ham.

Dernæst skal jeg til hr. Leif Hermanns oplysninger også anføre, at det, vi først og fremmest har et retsvæsen til, er at få en ende på sagerne, sådan at de kan afsluttes og blive helt og aldeles færdige. Det kunne man i det helt gamle samfund gøre med våben i hånd og blodhævn lige-